

at udtale, at Mindretallet fremdeles — i Overensstemmelse med den højtærede Minister — fastholder disse Bevillingers Betydning og Ønskelighed. I øvrigt er der kun 2 Punkter paa dette Budget, hvor der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget. Det ene er Vædringsforslaget Nr. 31 om Ansættelse af Lærere i Dyrefysiologi og i Plantesfysiologi ved Landbohøjskolen. Flertallet har naturligvis Ret i at henvise til, at Landbohøjskoleloven ligger for til Behandling, og at disse Spørgsmaal naturligt høre hjemme der; men det maa dog paa den anden Side gøres gældende, at man hidtil ved Landbohøjskolen som ved lignende Institutioner er gaaet den Vej efter Tidens Trang at tilføje nye Lærerplasser ved Bevillinger paa Finansloven, og at det altsaa for saa vidt ikke er noget nyt, der her foreslaas. Naar nu Forholdet er dette, som det faktisk er, at Luften om Landbohøjskolen ikke har nogen hurtig eller let Gang gennem Rigsdagen, men alt har været forhandlet i et Par Aar, synes det dog urimeligt at lade disse Spørgsmaal vedblivende henstaa, naar man dog har tidligere Tids Praksis for at afgøre saadanne enkelte Spørgsmaal om nye Lærerplasser paa Finansloven. Mindretallet skal derfor meget anbefale Bevillingen, som det vistnok vil være særdeles ønskeligt bliver givet, hvad enten Landbohøjskoleloven kommer ud eller ikke.

Det næste Punkt er Nr. 32 angaaende Tilskud til Landbohøjskoleforeningen. Det er kun et Par Medlemmer i Udvalget, som der have skilt sig fra det øvrige Udvalg, og jeg for mit Vedkommende har sluttet mig til Flertallets Indstilling om, at Beløbet ikke skulde bevilges; men jeg ønsker dog for mit eget Vedkommende at tilføje, at det er Formenten for denne Bevilling, der har vakt min Betænkning, netop, som den ærede Ordfører fremhævede, de Konsekvenser, som den kan drage efter sig, og dersom man kunde finde en anden Form, hvorunder vi i Realiteten kom de paagældende til Hjælp, uden at der blev samme Fare for, at det kunde paabe- raabes som Præcedens af mange og lignende Foreninger, skulde jeg for mit Vedkommende være villig til at bevilge det, og det samme turde maasse ogsaa blive Tilfældet med Udvalget eller i alt Fald den største Del deraf. Videre er der for Øjeblikket ikke for mig at bemærke.

Abberg: Det er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at fremkomme med. Den første angaar Vædringsforslaget under Nr. 32 om Nægtelse af Tilskudet til Landbohøjskoleforeningen. Dette

er stillet af hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Thomsen), som ved Forsøelse er forhindret fra at være til Stede her i Dag, og mig. Vi have nemlig ikke kunnet finde andet, end at det var meget naturligt, at der ydedes et saadant Tilskud til denne Forening, men desværre har det jo fundet saa ringe Tilslutning i Udvalget, at der ikke er Haab om, at denne Sag under den Form i alt Fald, hvori den nu foreligger, vil kunne føres igennem. Derimod glædede det mig at høre, at saavel den ærede sidste Taler (Scharling) som ogsaa den ærede Ordfører (Lutein) til Dels antydede, at naar man kunde finde en anden Form for denne Bevilling, var der Mulighed for, at man kunde gaa ind derpaa. Jeg vil her tillade mig at anføre, at de unge Mennesker, der studere ved Landbohøjskolen, ere i Reglen uformuende Folks Søner. Veterinærer ere ikke rige Folk. Som bekendt i Reglen Folk, som have ondt ved at komme igennem. Det er ganske vist et Brødstudium, men dog ogsaa et nødvendigt Studium, og de landbrugsstuderende ere der i saa kort Tid, at de heller ikke i saa Henseende ere synderlig heldig stillede. Det forekommer mig derfor, at de ere ikke saa lidt anderledes stillede end baade Studenter og andre unge Mennesker, der komme herind for at søge Uddannelse, og at der derfor kunde være Grund til paa en jæregen Maade at komme dem i Møde. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at man kan finde en saadan Form for denne Bevilling mellem 2den og 3dje Behandling, at det kan lykkes at faa den gennemført.

Endnu vil jeg tillade mig en lille Bemærkning med Hensyn til Forslaget under Nr. 25 angaaende Bevillingen til Esbjerg Havn. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at denne Sag er kommen saa sent, at det var vanskeligt for Udvalget at tage nogen bestemt Stilling til den, da den tilmed angaar en temmelig stor Sum. Desuagtet tror jeg, i det mindste for mit eget Vedkommende, efter mit Kendskab til Forholdene derovre, at Bevillingen bør gives. Det vil være en bekendt Sag, hvor vanskelig Esbjerg Havn er at besejle. Den overordentlig stærke Strøm, der er til sine Tider, gør, at det er næsten umuligt for Skibsførerne at være Herre over Skibene, og de komme ogsaa let til at tørne imod enten det ene eller det andet Sted. Nu er netop den nordre Mole der af en saadan Bestaaffenhed, Bølgen ere stillede saa skræmt, at hvis de ere saa uheldige at støde der imod med Skibets Agterdel, saa at Skruen